

ת"פ 18292/09/12 - מדינת ישראל נגד ראד הזייל

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 18292-09-12 מדינת ישראל נ' הזייל

בפני כבוד השופטת נאוה בכור
מדינת ישראל בעניין:

המאשימה

נגד

ראד הזייל

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד עמיחי רוזה

הנאשם בעצמו וב"כ עו"ד ליעד ידין

גזר דין

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בכתב האישום בעבירות של הסעה שלא כדין לפי סעיף 12(א)(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (להלן: "החוק").

2. בטיעוניה לעונש טענה ב"כ המאשימה כי הנאשם יליד 1980, הורשע לאחר ניהול הוכחות במיוחד לו בכתב האישום במלואו, בכך שהסיע שני תושבים זרים ללא היתרים ברכבו.

בעברו 2 הרשעות קודמות, אחת - משנת 2007 שאיננה רלוונטית להרשעה, ושניה - מאפריל 2010 בגין עבירה של הלנת תושב זר, בעטיה ריצה חודשיים מאסר בעבודות שרות וכן הוטל עליו מע"ת בן 6 חודשים.

ימים ספורים בלבד מפרידים בין תום מועד המאסר המותנה לבין מועד ביצוע העבירה בתיק הנוכחי.

הנאשם הורשע בהכרעת הדין, לא נטל אחריות ולא הביע חרטה ואין הוא יכול ליהנות מהקלה כלשהי שבסיס הודיית נאשם וחרטתו.

הערכים המוגנים בעבירות אותן ביצע הנאשם הינם שמירת גבולותיה וריבונותה של המדינה, פיקוח נאות ומסודר על הנכנסים בשעריה ומניעת סיכון בטחוני ובטיחותי מאזרחי המדינה.

נקבע בפסיקה כי ללא מעגל התומכים ומבצעי עבירות השב"ח - המסיעים, המלינים והמעסיקים - רוב רובם של השב"חים לא היו מוצאים טעם להיכנס לשטח המדינה וליצור תופעה שגורמת לסיכון הביטחון. על רקע זאת

נקבע כי יש מקום להחמיר עם מי שנמנה על המעגל התומך, ועל כן דרך כלל מוטל עונש מאסר בפועל ולו לתקופה קצרה בגין עבירה זו.

מתחם העונש הראוי בעבירה של הסעת שב"ח, נע בין מס' חודשים לריצוי מאסר על דרך עבודות שירות ועד ל-9 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ 30053-09-15 מצא בימ"ש טעם בטענה כי בשעה שהמצב הביטחוני רעוע ומדי יום אנו עדים לפיגועי טרור, שומה על בית המשפט להעלות את תרומתו לשם מניעת תופעת השב"חים ולשם הרתעתם של אלה, קל וחומר בהתנהלות מול המעסיקים, המלינים והמסיעים.

עם זאת, גם אם העבירה בוצעה בטרם התדרדר המצב הביטחוני, יש להחמיר עם הנאשם בשעה שהמצב הביטחוני השורר במדינה הינו מתוח וקשה.

לאור האמור, מתבקש בית המשפט לגזור על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה, שהינה ענישה הנמצאת באמצע המתחם, לצד ענישה נלווית הנותנת ביטוי כלכלי להיעדר כדאיות לעבירה שהמוטיבציה לביצועה הוא כלכלי.

לעומת זאת, טען ב"כ הנאשם לעונש כי הנאשם, יליד 1980, אשר גם הרשעתו הקודמת בגין הלנת תושב שטחים איננה רלוונטית, מקום בו יסודות העבירה שונים, תכליתן שונות ולא ניתן לקשור אותן לתיק דנן.

הגם שהנאשם ניהל הוכחות, הרי שגרסתו במשטרה, כפירתו, כמו גם קו ההגנה, לא היה בגין מחלוקת עובדתית עליה לקח אחריות כבר בחקירה הראשונה שלו, כי אם לגבי היסוד הנפשי, רכיב הכוונה או המודעות.

הנאשם אינו מקל ראש בערך החברתי שנפגע מעצם ביצוע העבירה שיוחסה לו, והוא בהחלט מבין את משמעותה.

לאור גילו של הנאשם, חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה ועברו הפלילי הלא מכביד, מתבקש בימ"ש להעדיף את האינטרס השיקומי בעניינו, ואת החזרתו של הנאשם לחברה כאזרח מועיל ותורם - על פני מיצוי הדין עמו.

אין מדובר בעבירה שבוצעה בתחכום, בתעוזה, בתכנון מוקדם, וכל אותם רכיבים שנקבעו בפסיקה ככאלה שיש בהם כדי להוות נסיבות מחמירות שמשפיעות על העונש.

אין מחלוקת שבמקרה הזה הנאשם העלה לרכבו 2 טרמפיסטים, שלא הכיר קודם, לא קיבל ולא אמור היה לקבל מהם כסף, כי אם להפך- הם גנבו ממנו כסף שבהמשך הוחזר לו בתחנת המשטרה.

נסיבה נוספת ומשמעותית לקולא הינה העובדה שהוא הסיע אותם מתוך מדינת ישראל החוצה ולא בכיוון

ההפוך.

הנאשם לא חשד שמדובר בתושבי שטחים, עד כשהגיעו למחסום, ואז התנהגותם הפכה חשודה, וגם הורשע בעצימת עיניים, כלומר לא הייתה כאן מודעות של ממש.

הנאשם נשוי, יש לו 7 ילדים, אחד מהם אוטיסט, הזקוק לטיפול והשגחה צמודה. הנאשם מנהל אורח נורמטיבי, עובד קשה כסוחר פחם לפרנסת המשפחה שתלויה כולה על כתפיו.

לאור הנסיבות כשמדובר בנסיעה אקראית ללא תמורה, ללא היכרות ותכנון או תיאום כלשהו, ללא התקנים ברכב כשכיוון הנסיעה הוא אל מחוץ לתחומי מדינת ישראל, הרי שמתחם העונש נע ממאסר מותנה ועד מס' חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות.

גזירת עונש של עבודות שירות תמוטט את הנאשם, עסקו ופרנסת כל המשפחה שרובצת על כתפיו, בעסק הוא עובד יחיד, אין לו עובדים שהוא יכול להפעיל אותם.

הנחיית היועמ"ש לממשלה הינה שבעבירה הראשונה בכלל לא מגישים כתבי אישום, בד"כ בהסדרים התיקים האלה נסגרים במאסרים מותנים ואם לא אז בטיעון פתוח.

בנוסף, אי אפשר להחמיר בעבירות בענישה בגלל מצב בטחוני כשאין קשר בין העבירה לבין המצב הביטחוני.

המקרה שייך לרף התחתון של המתחם, ועל כן מתבקש בימ"ש להטיל על הנאשם מע"ת וקנס לא גבוה.

הנאשם הוסיף כי שניים מאחיו הינם רופאים שלמדו בגרמניה, אח אחר עו"ד ושניים מורים בבית ספר. הוא עצמו למד תואר BA כללי במכללת אחווה בדרום, שלוחה של האוניברסיטה ליד קריית מלאכי. רוצה להיות מועמד ב-2018 לתפקיד פוליטי, במפלגה מקומית של המשפחה, ולכן במידה ויהיה לי כזה תיק זה יפגע בי.

3. מחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום **13.12.15** עולה כי הנאשם הביע הסכמתו לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות והומלץ להציבו במרכז תרבות "אופקים" באפקים החל מיום **11.4.16**.

מבדיקתו הרפואית עולה כי יכול לעבוד בכל עבודה ללא הגבלה.

הנאשם כבן 35 נשוי ואב לשבעה ילדים תושב רהט. תיאר רקע תעסוקתי בעבודות מזדמנות, כאשר בתקופה האחרונה לא עובד.

4. דיון ומסקנות

עיקרון ההלימה המנחה בענישה מורה על יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ונסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו (סעיף **40ב לחוק העונשין, תשל"ז-1977**, (להלן: "החוק"), כאשר בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע,

במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה (סעיף 40ג(א) לחוק).

במעשיו פגע הנאשם בערכים מוגנים שעניינם שמירה על שלום הציבור, הזכות לביטחון אישי, לצד שמירה על ריבונות המדינה ועל זכותה לפקח על הנכנסים ויוצאים בגבולותיה.

מנסיבות הקשורות בביצוע העבירה עולה כי ביום 6.5.12 הסיע הנאשם שני תושבים זרים בישראל שלא כדון, ברכב מסוג "סקודה" בכביש 557, ממערב למזרח, לכיוון מחסום 407, בדרך לעיר שכם.

מעשים אלה מהווים פגיעה ברף הנמוך- בינוני של הערכים המוגנים, הואיל ומחד גיסא- מדובר בהסעת שני שב"חים, כאשר הסעה, לצד הלנה והעסקה הינה מהחמורות שבעבירות על חוק הכניסה לישראל, ומאידך- מדובר באירוע חד פעמי, וללא כל עבירות נלוויות.

מתחם העונש ההולם נע בנסיבות אלה בין חודשיים מאסר בעבודות שירות עד ל-9 חודשי מאסר בפועל.

הגם שלא נגרם נזק הלכה למעשה בנסיבות אלה, הרי שהסעתם של תושבי האזור ללא אישור כדון, עלולה להעמיד את אזרחי מדינת ישראל בסיכון בטחוני ממשי, ומכאן חומרתה (סעיפים 40ט(א)(3) ו(4) לחוק).

מנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה עולה כי הנאשם בן 35, נשוי ואב לשבעה ילדים.

ממסמכים רפואיים שהוגשו עולה כי אחד מילדיו, בן 3 וחצי, לוקה באוטיזם, הדורש תמיכה משמעותית מאוד והינו מוכר כבעל 100% נכות בביטוח הלאומי, וכי פרנסת המשפחה כולה רובצת על שכמו של הנאשם, העובד בעבודות מזדמנות ובעיקר בסחר פחם.

מגיליון רישומו הפלילי עולה כי לנאשם שתי הרשעה קודמות -בהלנת שב"ח משנת 2010, ותקיפת שוטר משנת 2007, וכי את העבירה דנן ביצע כשבועיים בלבד לאחר תום תקופת התנאי שהוטל עליו בהרשעתו האחרונה (סעיף 40יא(11) לחוק).

בנסיבות אלה, מדובר בחלופת זמן של שלוש וחצי שנים למן ביצוע העבירה, כאשר בזמן זה לא נפתחו נגדו תיקים נוספים (סעיף 40יא(10) לחוק).

הנאשם ניהל הוכחות עד תום, לא הודה לא לקח אחריות על מעשיו ולא הפנים את חומרתם, והגם שניהול הוכחות הינה זכות המוקנית לו, הרי שאינו זכאי לכל הקלה בשלה (סעיף 40יא(6) לחוק).

יש לציין כי אי לקיחת האחריות בנסיבות אלה, לצד העדר חרטה והפנמת חומרת המעשים, שעה שכבר הורשע

בגין עבירה על חוק הכניסה לישראל בשנים האחרונות, מחייבת את בימ"ש לתת את הדעת להעדפת שיקול הרתעתו האישית של הנאשם בהתאם ל**סעיף 140 לחוק**, לצד צורך השעה הקיים בהגנה על שלום הציבור בעבירות מסוג זה בהתאם ל**סעיף 40 לחוק**, קל וחומר מקום בו עבירות כגון דא מתבצעות חדשות לבקרים אף משיקולים כלכליים.

עם זאת, אין להתעלם מהעובדה לפיה החמרה בעונשו של הנאשם תמיט בהכרח אסון כלכלי על משפחתו בהיותו מפרנס יחיד, במשפחה מרובת ילדים, באופן העלול להביא לפגיעה שאינה מידתית נוכח התועלת שתושג (**סעיף 40א(2) לחוק**), בשים לב לעובדה כי גם בהטלת ענישה על דרך של עבודות שירות כדי להכביד על הנאשם אשר בנסיבות אלה עדיין יקשה עליו להתפרנס.

אשר על כן, לאור מכלול השיקולים, עברו הפלילי, חומרת המעשים, חלופי הזמן ונסיבותיו האישיות, מצאתי כי יש להקל עם הנאשם במידה מסוימת ולהשית עונשו ברף הנמוך של מתחם הענישה, כך שיוטלו עליו עבודות שירות לתקופה שאינה מירבית.

5. לפיכך, הריני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר שיומרו וירוצו בעבודות שירות במרכז תרבות אופקים בדרך בית וגן אופקים, ועל פי קביעת הממונה, החל מיום **11.4.16**.

על הנאשם להתייבב לצורך קליטה והצבה במועד תחילת העבודות במשרד הממונה על עבודות שירות, ביחידת עבודות שירות בבאר שבע.

הובהר לנאשם, כי עליו לעמוד בכל תנאי ריצוי העבודות והפרה שלהם יכולה להביא להפסקה מנהלית או שיפוטית שלהם וריצוי העונש במאסר של ממש.

ב. מאסר על תנאי בן 7 חודשים, למשך 3 שנים מהיום, שלא יעבור כל עבירה מחוק הכניסה לישראל.

ג. קנס בסך 2,000 ₪ או 45 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד יום **1.5.16**.

6. מחמת עיכוב ריצוי המאסר ועל מנת להבטיח את התייצבותו של הנאשם לריצוי (בעבודות שירות) ולהשלמת העבודות תיחתמנה ערבות עצמית על סך 10,000 ₪ וכן ערבות צד ג' על סך 5,000 ₪.

פיקדון בתיק על סך 2,000 ₪ יוותר לשמש להבטחת התייצבותו של הנאשם כנ"ל והשלמת

עבודות השירות.

.7. זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.

.8. עותק ישלח לממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, ט"ו שבט תשע"ו, 25 ינואר 2016, במעמד הנוכחים.